

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 28**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2217

Söndag 7 Maj

Käraste!

Det är nog mycket bra med måndagsuppgörelsen
 även om det förefaller tungt för mig med, för nu
 beträffar du ättensvårerna inte vänta på brev i a-måden
 Ser du Schullströms är allt litet gammalt och nu skäms
 så till, att ditt brev inte kom från förrgår igår. Du
 hade varit på en oändlig rad med förbättringar, även de vore
 inte möjliga, utom på torsdag fick jag bara en gylt lapp om
 en stillnäckligt fruktbar förändring i jag nämde pengar
 genast för att på brevet på fredagen. Schullström hade inte
 med pengarna och skickade ett brev. På lördagen
 kom det först, jag skulle inte ha skrivit om detta, om det
 inte hade varit för att förklara varför jag inte skrivit
 om Buppam. Jag vill gärna ha den, om den kom här i gård,
 ganska ljus pärg, men gär till gård här. Jag tror nog, att
 om jag får den, skall jag knappast behöva något mer
 än en hatt. Ta till mig mycket för hjälpen.

Har är skönt på eftermiddagen nu de sista dagarna
 och jag arbetar väldigt ättensvårerna till tiden, om en
 inte till naturligt. Jag är skrev Buppam och frågade
 hur det går med boken. Har är röt, för vet du, hur så-
 de mig 1400 för nationalupplagan på samma gång. Jag
 blev så förvånad, men han ville vinst ha något anse-
 runt att skicka för att på fröga om boken. Så ja, nog
 tror jag nu, att det blir en boka, så det skall jag väl säga
 honom.

Boken tror jag nu på, ja, det vill säga, att den blir bra
 eller så, det har jag ingen förhoppning om. Jag skriver
 om vad jag skulle vilja kalla Hiljeronas hem eller
 rättare för Hiljeronas hem. Jag har provat ihop i min-
 net allt om jag kunde av arkeologiska försök förhistorial-
 dannelsen tid, jag måste modifiera en del för att inte
 komma i konflikt med Gösta Berling, och ditto till en
 del om så, förstås, men jag tror, att det blir en historia.

ofta där först af mig! Det var nämligen med Beijersson - Det var, att som han ända haft varit ena myniga
hvarken bekräftat till det sköden mig! Det är Selma

in öfver mig och som hon
Barnens föräldrar, att du är en mycket viktig och älskad, och
Allt rör sig här på den gamla gården, Det är ingen sto-
ra händelsen. Det är väl idylliska som jag tänker. Men
som jag var trött på att arbeta stäl skrifver jag den
på närmländskan. Jag tror inte annat. Det är ett gräs-
kott språk. Sedan måste den överflyttas på svenska
och det gör ett jag inte är så trygg för resultatet.

Jag nu vet du detta. Tiden är 1805, före Ravaljers-
tiden alltså. Jag vet ju, att man inte kan skriva om
den tiden utan att nyttja någon slags referens. Men
jag tror inte, att folk här i Värmland talade nå bildat
num dina hjältar brukade. Jag tror, att de talade mege-
för namna nämländskan num är i dag.

Jag är förresten inte galen, nå ett jag håller tal på
engelska. Kan du att det skulle övermätas efteråt det
vet jag inte, men jag skulle jag tala svenska. Jag skulle
skrivna det, nå fast jag får en idé, men det kommer väl.
färdigt i nästa stund.

Aprors om Bergers frågor, nå blir det väl inte an-
man nåd är att vi på ditata på mig någon myndig
märkta. Det är för trivialt att säga ha. Det blir allt
finnas i ett naturligt liv. Vad skulle biograferna
säger? Tänke vad du kommer att ha dig bra ut i
litteraturhistorien. Jag måste tänka på något, och
kan inte och någ knut mig sedan.

Jag hoppas innerligt, att det inte blir något hinder
med Odette. Det var nå naturligt tänkt av honom. Ostende
och Odette var det alltså något cyst med. Det är ju värt
samma ord.

Jag tror förstås, att Strindbergs insamlingen går alldeles. Men
det kunde väl knappast gå annat. Märken skrev i St. Dag-
blad och tiggade för honom. Men jag tror nu, att han har
skrivit på den färdiga projektet. Allmänheten har blivit
intresserad på honom. Allmänheten är för närvarande trötta
på oss allihop. Galskamt vare, att ingenting gör det är
på ett par år. Men jag har kanske trott på pass, att jag
skriver mig nå den tredje — Gallet nästan på att vara
skrivningen är jag visst inte.